

la seca,
la meca i...

Relacions públiques

DAVID
DOMINGO

Amb el que s'ha vist les darreres setmanes queda clar que a la monarquia espanyola li passa més o menys, i salvant les diferències, el que al copríncipat andorrà. Que la qüestioni qui li doni la gana,

però no es toca. Aquell pes específic que va tenir el rei en la recuperació de la democràcia sembla que s'ha guanyat el dret a fer viure la corona pels segles dels segles. Per tradició? per inèrcia? potser per por que la baixa del cap d'Estat faci trontollar la feina feta?.

Assumit que això serà així i que toca resignació als republicans i afins, com a mínim la proclamació de Felip VI ha deixat algunes notes per a l'optimisme, a favor del sentit comú que se li pot demanar a una

institució de la naturalesa d'una casa reial en temps de crisi. Es va prescindir de convidats de les nobles dinasties d'arreu i les reverències van anar a càrrec de plebeus amb carnet VIP, des de la gent de l'esport i la faràndula fins a personatges d'etiquetes més erudites; es va obviar la incòmoda germana -al cunyat ja no se l'espera enlloc- i hi va haver un discurs en què van aparèixer paraules cada vegada més en desús a les actuals carretes de la vida, com són *honestedat*

o *transparència*; i el més important de tot, malgrat algunes fotos amables i tirs de càmera calculats, que a la gent de Madrid, on dijous era festiu, li relliscava bastant la història i els carrers no van ser un clam. Serà que cada vegada hi ha més gent que s'adona que el rei ha de ser un relacions públiques qualificat, amb els beneficis del lloc de treball fix i una remuneració desorbitada. Tot un professional que, per vergonya, només ha de mantenir l'expedient immaculat.

21.06.14

C/Bonaventura Riberaigua, 39
Telèfon: 877 477 Fax: 863 800
Apartat de correus 2167, BP. 179
<http://www.diariandorra.ad>
diaridigital@diariandorra.ad

Diari d'Andorra

José María Gasalla

PROFESSOR DE L'ESCOLA DE NEGOCIS DE DEUSTO

>> **Confiar en els altres et fa més vulnerable, però també et fa més savi**

Acaba de complir 69 anys, és de Pontevedra i té un currículum farcit de títols acadèmics. Ha estat a la recent Trobada Empresarial al Pirineu amb una ponència sobre la confiança.

“Hi ha qui passa per la vida i hi ha qui viu la vida”

MIQUEL VIGO

de
prop

Amb l'experiència dels anys, jo diria que tinc un talent especial per relacionar-me amb grups de persones i fer que deixin aflorar el que porten dins i aprenguin a treballar conjuntament, malgrat ser persones molt diverses. I això, quan era jove, no ho sabia. Llavors era molt tímid, i si m'haguessin dit de parlar davant de centenars de persones em moro de la impressió. Ara, quan sóc davant un auditori tinc una descàrrega d'adrenalina brutal, em trobo molt bé, i a sobre tinc la sort que em paguen.

Aquesta sensació és al que es refereix quan diu que prefereix l'actitud als coneixements?

Sí. Quan he de seleccionar algú per treballar en una empresa el primer que miro són dues coses, que de vegades no són fàcils de detectar: les actituds i els valors. I per això cal demanar al candidat no què sap sinó què ha fet en determinades situacions de la seva vida i en què s'ha basat per actuar com ho va fer.

Franca ment, no conec cap em-

M. V.

presa de selecció de personal que apliqui aquest mètode.

Penso que els criteris estan canviant. He estat molts anys a la universitat, i les empreses tradicionalment ens demanaven els millors expedients acadèmics, però els darrers anys també demanaves gent amb altres experiències a banda dels estudis universitaris. Gent amb una actitud diferent: hi ha gent que passa per la vida i hi ha gent que viu la vida.

Què vol dir?

Conec gent que són morts en vida. Persones que esperen que algú els tregui de la tristor. I mentrestant van repartint culpes a la resta: a l'empresari, al polític... Ja n'hi ha prou de queixar-se. Cadascú és responsable de la seva vida.

Tanmateix, vostè defensa que és important experimentar el fracàs.

Jo el que dic és que quan reps un cop fort normalment reflexiones més que quan tot va bé. Alguns dels empresaris més reconeguts al món són gent que han sabut refer-se després d'un fracàs important.

Realment es pot mesurar la vida en termes d'èxit o fracàs? La majoria de la gent, de fet, tenim ambicions molt modestes.

Però és que, per a algú que és feliç amb el seu hortet, aquest és precisament el seu èxit.

Va dirigir a Esade un programa sobre gestió del talent. Digui'm què és el talent.

És la singularitat que cadascú porta dins, i un dels problemes que tenim és que moltes persones no saben quin és realment el seu talent.

I com es pot saber?

Tradicionalment la manera de descobrir-ho ha estat contrastar diverses experiències fins que de sobte t'adones que ets molt bo en un camp determinat. Avui dia hi ha eines i mètodes per esbrinar com ets i com ets diferent d'altres.

En el seu cas (enginyer aeronàutic, doctor en economia, diplomad en psicologia social...), quin és el seu talent?

MAÂT
CENTRE DE BELLESA

Av. del Fener, 11, edifici Eland, local 2
Telèfon: 825 220 · Andorra la Vella

Centre Maât Andorra

Aquest estiu cuida't amb MAÂT!

- CONSULTA DE NUTRICIÓ CEL·LULAR
- TERÀPIA MANUAL GLOBAL

NOU SERVEI U.V.A.
PROMOCIÓ 60 minuts 25 €

Informa't de tots els nostres serveis

8437001255993 08067